

и ще се чувствува извънредно лекъ, ще развива грамадна сила, защото неговата мускулна система е приспособена за по-голѣмо земно притегляне. Обратно: ако единъ Марсовъ жителъ дойде на Земята, нѣма да може да ходи правъ, а ще трѣбва да ходи като малкитѣ деца, защото нѣма да има сила да се изправи. Значи, марсовитѣ жители ще бждатъ за насъ едни слаби хилави сжщества.

Знаемъ, че промѣната на годишнитѣ времена на Земята зависи отъ наклона на земната ось. Ние имаме въ северното полукълбо на Земята 186 лѣтни дни и 179 зимни. Годишната е раздѣлена почти равно. На Марсъ има 381 лѣтни и 305 зимни. Значи, Марсъ има въ северното си полукълбо повече лѣтни дни отколкото зимни. Това има значение за климатическитѣ условия на тая планета. Марсъ е и по-далечъ отъ Слънцето, а това показва, че той получава по-слаби слънчеви лжчи и затова на Марсъ би трѣбвало да бжде по-студено.

Отъ горнитѣ сравнения досега се вижда, че макаръ и да има голѣма разлика между Земята и Марсъ, тѣ си оставатъ сродни. Идваме до най-важния въпросъ: има ли на Марсъ атмосфера — най-важното условие за животъ. Следъ дълги издирвания ученитѣ узнали чрезъ спектрална анализа (разлагане на лжчитѣ), че на Марсъ има атмосфера. Доказано е сжщо, че въ атмосферата се намира вода, 20 пжти по-малко, отколкото въ земната атмосфера. Съ други думи, въ Марсовата атмосфера има по-малко вода въ видъ на пара, отколкото въ най-сухия въздухъ на Земята, какъвто е въздухътъ въ пустинитѣ. Сжщо и кислорода е 6 пжти по-малко. Височината на Марсовата атмосфера е около 190 килом. Ако бихме я свалили върху Земята, ще се